

Bent Sørensen: De to lovforslag, vi her skal behandle, hører nøje sammen, og derfor er det da også naturligt, at behandlingen foregår under ét.

Grundlaget for forslagene er jo de to betænkninger, der kom fra det udvalg, der blev nedsat af sundhedsstyrelsen i 1967; udvalget havde til opgave at se på hele sundhedsplejerskeordningen og hjemmesygeplejerskeordningen. Udvalget kom med sin første betænkning i 1970, og denne betænkning omhandlede problematikken omkring sundhedsplejerskeordningen. Udvalget stillede her forslag om, at organisationen af sundhedsplejerskeordningen skulle falde ind under amtsrådet, idet man mente, at man her havde bedre mulighed for at udnytte sundhedsplejerskerne rationelt.

Det er med glæde, jeg konstaterer, at ministeren ikke har fulgt denne indstilling, men har overladt det til kommunerne at ansætte sundhedsplejersker. Det er klart, at nogle kommuner ikke alene kan klare opgaven at ansætte sundhedsplejersker, men det er da et problem, som man kan løse i samarbejde mellem flere kommuner.

Vi må erkende, at siden man afgav betænkningen fra udvalgets side, er der jo sket en ændring i den sociale struktur, og her tænker jeg særlig på den sociale service- og bistandslov, hvor man jo går ud fra princippet om, at en borger kun skal have ét sted at rette henvendelse, når man har brug for hjælp. Vi må vel også erkende, at skal vi have en fornuftig mulighed for at koordinere hjemmesygeplejerske, sundhedsplejerske og skolesundhedsplejerske med de øvrige sociale medarbejdere, ja, så er det absolut nødvendigt, at alle disse områder er direkte underlagt kommunalbestyrelserne. Derfor er jeg glad for, at ministeren har taget dette standpunkt.

Det er en stor tilfredsstillelse, at begge de to lovforslag har karakter af rammelove. Det ville have været meget forkert, hvis forslagene havde haft en mere detaljeret udformning, for der er ingen tvivl om, at der netop på dette område i de kommende år vil ske en kraftig udvikling, ligesom det jo også er ganske naturligt, at den måde, hvorpå man i kommunerne vil organisere hele sundhedsvæsenet, er af meget forskellig karakter, bl. a. afhængig af den befolkningsmæssige sammensætning.

Der er dog nogle områder i lovforslaget, som jeg godt kunne tænke mig at få belyst lidt mere. Når man laver den slags love og man lægger opgaver ud til kommunalbestyrelserne, findes der som regel en pligt i disse love til, at der skal afgives oplysninger fra kommunalbestyrelserne op til, i dette tilfælde, sundhedsstyrelsen. I de to lovforslag, vi her har til behandling, er det da også tilfældet. Det fremgår af bemærkningerne til forslagene, at sundhedsstyrelsen skal have mulighed for at stille krav om, at oplysninger eller indberetninger skal ske til sundhedsstyrelsen. Men der er en lille forskel i udformningen, hvad angår de to lovforslag, idet der vedrørende hjemmesygeplejerskeordningen siges, at de krav, som sundhedsstyrelsen vil stille, så vidt muligt vil blive udformet således, at oplysningerne kan afgives i den årlige indberetning. I forslaget angående sundhedsplejerskeordninger står der bare i bemærkningerne, at sundhedsstyrelsen fastsætter, hvilke oplysninger der skal indsendes.

Jeg har fortolket det sådan, at det ikke er meningen, at der nu på disse områder skal udarbejdes særdeles udviklede indberetninger — jeg kunne måske i parentes her henvise til skoletandplejeordningen — således at det alene vil medføre, at der skal ansættes yderligere sekretærpersonale. Må jeg også tillade mig at fortolke det således, at de retningslinjer, som sundhedsstyrelsen skal udarbejde, skal udarbejdes efter forhandling med de kommunale organisationer. Jeg hører meget gerne, om ministeren vil bekræfte, at denne fortolkning er rigtig.

I henhold til lovforslaget er der ingen mulighed for at give dispensation fra uddannelseskriteriet. Man stiller altså krav om, at alle sundhedsplejersker skal have uddannelsen på sygeplejerskehøjskolerne. Lad mig her gøre opmærksom på, hvilket jo også klart fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke er muligt fra starten at have kvalificeret personale nok; derfor mener jeg, at der bør åbnes mulighed for, at man kan få en overgangsordning, hvor man kan give dispensationer. Her tænker jeg ikke mindst på de mange, der i dag gør tjeneste som skolesygeplejersker. Det kunne vel i en overgangsperiode være muligt i en kommune at kombinere skolesygeplejersken med sundhedsplejerskeordningen, uden at